

Unai Naberan Urkiaga

L.H. 3. zikloa

"Hezurtxo"

HEZURT XO

Behin batean bagen pertsona bat bere gorputzean hezurrak bakarrik zituen, Hezurtxo izeneko. Kalera iratzeko txapela, eskularruak, antzu belzak... janzten zituen inork bere hezurrak ez ikusteko. Taterakoanahora sartzen zuen guztia irtenegite zitzaion hezur bitarte guztietatik. Baina bera gertatzen zitzaion zerbaite daten zuenean, iturri baten antza hartzen zuen.

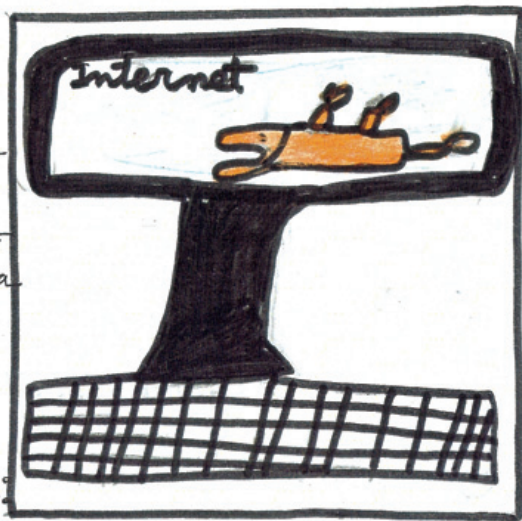

Beste arazo bat ere bazen: ibilzerakoan hezurrek zarata handia ateratzen ziotenez, disimulatzeke irratia pistuta eta altu eramane behar izaten zuen.

Hezurtxo ez zen pozik bizi, arazoa konpondu nahi zuen.

Behin ospitalera joan zen eta problema azaldu zuen. Medikuek erantzun zioten oso gaitza zela heri konpontzea. Bera k behar zuena hezur gabeko gorputz bat zela, bier artean bat osatzeko. Urteak itxaron zituen Hezurtxok, baina halako batean Interneten ikusi zuen munduaren beste aldean akelatro izeneko pertsona bat bizi zela, eta laguntza behar zuela

zutunik egoteko.
Herzurtok hegazkina
hartu eta Okelaxorenga-
na joan zen. Hurren-
go egunean ospilakera
joan ziren.
Orain pertsona nor-
mal bat osatzen dute eta
izena ere aldatu dute:
OKEZUR.

Unai Naberan Uekiaga

Jon Lapresa

L.H. 3. zikloa

"Basoa arriskuan"

BASOA ARRISKUAN

Markel, hamabi urteko mutil goilel eta alpearra,
Elortion lizi da. Egun batean etxetik irten eta Buroto
izeneko basora heldu zen. Baso sorgindua da Buroto,
bertan lizi diren pertsonariak magikoak dira eta; baina
egun hartan dena hotz-hotz eta ilun-ilun zegoen.

Markel perretxiko erraldoi batera sartu zen, baina Otxa
ipotxa lizi zen. Otxa ipotxak esan zuen:

-Mendietako lehoia itur da dena hurrela itxi duena, zu
basoari lagundu ahal dion bakarra zara.

Markel lagunduko zuela esan zion, eta orain Linto laberintora
joan behar dira deitak: Markel, Otxa, Sorgin leidea eta beste ipotxak.

Mendietako lehoia, lehoi gomatua da, pasatzen duen lekutik
dena beltza eta hotza utzen du eta. Denak abiatu zirenean
Linto laberintora, baina lehenengo Susa armiarmanen Kolazulo
ra joan beharra zuten. Hurdik Linto laberintora host mone
tu daude, gero mendietako lehoiaren tronoa urkitu behar ko
zuten.

Basoko pertsonarik denbora asko ibili ditzan edalera
egiten Markel pertsona hola izateko, eta hanta lotu ere:
edule ezin hola dute!

Kolazulora heltzean denek hasi ingurura begiratu zu-
ten eta armiarrak ikusi; zituzten lurrak, armiarrak
armiarren arriak dituz. Sasak "Zabaldu" esaten lundu ar-
miarrak aurrera eta armiarrak lakoitzetik mila
armiarra itxten dituz.

Sartu zituzten, barneko eta... Sasak "Zabaldu" esan zuen!
Denak oso utxiti jarri zituzten eta, armiarrek ipotxei
jan zituzten.

Sasaren begietara so eginez lo geratzen da edonon,
hoti dela eta itxerantz abiatu zituzten atzetantz begiratu
larik. Baina Sorgin berdea atzetantz begiratu zuen eta
Sasaren begiak ikusi zituzten, eta lo geratu zuen. Lo geratu
baino aringarri esan zuen:

-Eman edalera Markeli!

Markelak galdetu zuen:

-Zer esan nahi du horrekkin?

Otxak erantzun zion:

-Edalera egiten ibili gara zu pertsona hola izateko.

Honen dalkatseta edalera erakutsi zion.

-Baina nik ez dut behar edalera izateko.

-Ezantzen zuen Markelak.

Linto laberintora heldu ziren eta hor hitu maitagarri ut
din ikusi zituzten:

-Guk badakigu non dagoen mendietako lehoiaren tronoa
etortri! -eta begaz joan ziren.

Markel eta Otxa maitagarrien atzetik joan ziren eta
lehoia zegoen tokira heldu ziren. Eta lehoiak:

-Bai, loztu dutue eta nik ere bai, haso dena beltzitu eta
hobatu dut eta zuek etin dutue etzere ere egin.

Markelak oso laju esan zion Otxari:

-Bota edalera bere ahara eta hortela lehoi on behurtu
ko da.

Otxa bota egin zuen eta lehoiak ez zuen ~~eraz~~ esan, ik
lik gertatu zen. Gero hitz bat esan zuen:

-Ona-eta geroago beste hitz-erit.

Eguzkia ipen eta dena leotatu egin zen; lehoia oso ondo san
titzan zen.

-Gota, gota! - esan zuen Otxa.

Halako batean Markelak bere amaren ahotsa entzun zuen:

-Gota, Markel, gota! Altxa zaiten!

Markel ohrean zegoen eta bere ama izatzen:

-Oh! Ametsa baino ez da izan...

Jon Lapresa

Barkutia H.I

Marina Ríos
eta Lucía Revuelta

L.H. 3. zikloa
"Zuri eta beltz"

Zuri eta Beltz

Bazen behin baserri baten bizirik zen katua bat. Zuri-zuria zen eta Zuri zuen izena. Pozik bizirik zen, zalditegian egiten zuen lo lastozko ohetu batean eta nahi zuenean nahi zuera jaten zuen.

Egun batean, baserriarrak zaldi beltz bat erosi zuen. Jaldi horrek Beltz zuen izena. Zuri ez zegoen pozik etorri berriarekin. Gainera baserriarrak honela esan zion:

- Zaldiak zalditegian egingo du lo eta zuk kampoan. Ados?
- Miiiaaauuuu...
- Ongi ados.

Baserriarra joan zenean Zuri bakarriketan geratu zen:

"... eta zu kampoan? ... Bua jzzj. Hori uste du berak. Ne kampoan? Ez ta pentsatu ere!"

Gaua heldu zen eta Zuri katean egiten zuen lo. Beltzek, berri, zalditegian. Hurrengo egunean, Zuri goizetik esatuta zegoen eta zalditegiak ohetua berreskuratzeko zaldian bromaren bat egitea pentsatzen hasita zen.

- Zer egingo dut? Mmmm... ez hori ez... Badakit! Usain

txarra zabalduko dut zalditegian.

Eta horrela egin zuen, baina egun horretan baserritarrak zalditegia garbitu zuen zaldia kampaan zegoen bitartean. Hurrengo egunean Zuri Beltz ikustera joan zen:

- Kaino Beltz. Nola zabiltzia?
- Ondo. - esan zuen Beltzek lasai. -
- Nola! Ez duzu usain txarrik rabaritu?

- Ez mokoak ditut eta.

Gaua heldu zen eta Zuri Beltz berez ere Kalean egin zuen b. Biharamonean bromo berri bat prestatuta zuen.

- Je, je, je! Hauke bai bromo ona. Sagar usteldu bat emango diot zaldi honi.

Gehiago pentsatu gabe Zuri Beltzengana joan zen sagarrarekin eta hauke esan zion:

- Sagar gaxo bat nahi, Beltz?
- Ez, ez eskerrik asko. Orain dela gutxi jan dut eta... - Zuri Beltz moztu zion.
- Eta beranduago jan ahal izango duzu?
- Ez, ezin dut. Albasariak esan zuen ezin nuela sagarik jan. Baina eskerrik asko.

Zurik ezin zuen sinistu entzuten orri zera eta sumendi bat bezala
joan zen. Beltz bakarriketon gelditu zen:

- Zein katu atsegira! Sortu ora dut hemen bizi zagoatik.

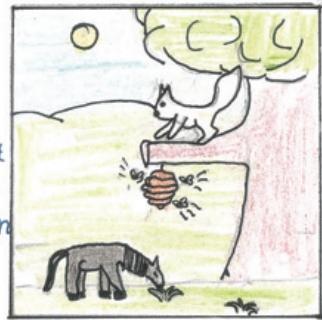
Zurini haserrea edukitzeak zerbaite jateko gogoa eman zion:

- Ummmm... sagutxo batzuk jateko gogoa etorri zait -esan eta egin.

Zuri sabela beteirik joan zen ohera. Buero ohera ez, kalean egiten zuen
b eta. Murrengo egunerako beste bromatao bat zuen prestatuta:

- Bai... honekin bai. Honekin ez dut huts egingo.

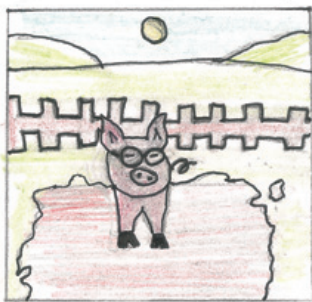
Beltz zelai baten zegoen belarra jaten zuhaitz
baten azpian. Zuri, Beltz Konturatu gabe zuhaitz
gainera jarri zen. Zuhaitzean erkuntza bat zegoen
zintzilik ezki askorekin eta erle batzuekin.

Zer egingo ote zuen Zurik?

Hobako batean, Zurik Beltzen burua erkuntzaren azpian zegoela ikusi
zuenen, gainera botatzen saiatu zen. Baina demora berean baserri-
rrak deitu eta Beltzek burua mugitu zuen.

Zurik ez zuen sinetsi rahi ikusitakoa, bere bromatik onena eta kale.

Erleak ikusitakoa denak joan ziren ihesi
zelai hartatik.

Zuri, gertatutakoren ondoren, txerri kortara joan
zen arropaladan. Bertan txerri jakintsua bizi

Zabalo eta hauxe galdetu zion:

- Zer egin dezaket zabale gogai-gami bat gainetik kentzeko?

- Saiatu al zara bromak eginez?

- Bai, nire bromarik onerarekin ere huts egin dut.

- Orduan gauza bakarra gelditzen zait.

- Zer?

- Entzun ondo. Ezin baduzu etsaiarekin, berarekin bat egin, hau da, bere lagun egin.

Zuri zarata tsu eta hankak astinduz joan zen. Marrela zuloa errekarra jausi zen. Zuri k ezin zuen korrontearekin. Beltzek dena ikusi zuen eta laguntzera joan zen. Zuri k ezin zuen sinistu. Ez zorratu nahi zuen zabale berak beltza salbatu zion. Egun hartatik aurrera Zuri eta Beltz oso lagun onak egin ziren eta b batera egiten zuten. Baina, egun batean basemitarrek zabale zuri bat erosi zuen eta...

